

Die grondwetlike vereistes en prosesse om 'n president van die VSA uit sy amp te verwyder: Die geval van president Donald Trump tydens 'n politiek gelaaide atmosfeer

The constitutional requirements and processes to remove a president of the USA from office: The case of president Donald Trump in a politically charged atmosphere

RIAAN EKSTEEN

Senior Navorsingsgenoot
Fakulteit Geesteswetenskappe
Universiteit van Johannesburg
E-pos: reksteen@swakop.com



Riaan Eksteen

RIAAN EKSTEEN was vir 27 jaar lid van Suid-Afrika se Buitelandse Diens. Hy beklee in daardie tyd verskillende poste en dien in verskillende hoedanighede in die Buitelandse Ministerie. Gedurende 1964-67 is hy in die Namibiese afdeling gemoeid met SA se betrokkenheid in die hofsak by die Internasionale Geregshof in Den Haag; hy is ook agtereenvolgens hoof van die VN- en Namibiese afdeling (1973-76) en van Beplanning (1981-93). Hy dien vanaf 1968-1973 by die SA Ambassade in Washington, D.C. Voorts is hy vir 12 jaar ambassadeur en hoof van die Missie by die VN in New York (1976-1981); Namibie (1990-1991); VN Geneve (1992-1995) en Turkye, insluitend Azerbaïjan, Kirgizstan; Uzbekistan en Turkmenistan. Hierdie laasgenoemde aanstelling is deur president Mandela gemaak. Hy was ook Direkteur-generaal van die Suid-Afrikaanse Uitsaaidiens (SAUK) van 1983 tot 1988 en politieke ontleder op die Johannesburgse Aandeelbeurs (JSE) van 1988 tot 1990.

RIAAN EKSTEEN was a member of the South African Foreign Service for 27 years, during which time he held several posts in various capacities within the Foreign Ministry. From 1964-67 he served in the Namibian division, participating in South Africa's court case in the International Court of Justice in The Hague; he also successively held the positions of Head of the UN and Namibian divisions (1973-1976) and Head of Planning (1981-1983). In addition, from 1968-1973, he was stationed at the South African Embassy in Washington, D.C.; subsequently, he was Ambassador and Head of Mission for 12 years at the U.N. New York (1976-1981); Namibia (1990-1991); U.N. Geneva (1992-1995); and Turkey, including Azerbaijan, Kirgizstan, Turkmenistan and Uzbekistan (1995-1997). The latter ambassadorial assignment being endorsed by president Nelson Mandela. He is also a former Director-General of the South African Broadcasting Corporation.

Datums:

Ontvang: 2020-03-05

Goedgekeur: 2020-07-29

Gepubliseer: September 2020

ABSTRACT***The constitutional requirements and processes to remove a president of the USA from office: The case of president Donald Trump in a politically charged atmosphere***

Before news about the Covid-19 pandemic engulfed the world from February 2020, and the blanket media coverage of it in the USA in particular, one of the biggest news stories in the USA in recent times was the impeachment of president Trump. This event has prompted many to ask what it means and how it works. Impeachment is grave and momentous. This serious constitutional power is inherently a legal as well as a political process and has only been wielded by Congress on a few rare moments in US history. It is potentially a profoundly disruptive event and prudently consists of a two-step process that starts with the House of Representatives approving articles of impeachment (the formal accusations) against the president and their consequent referral to the Senate to conduct the trial and pronounce a ruling on the accusations.

Each of the Chambers of Congress is entrusted with a specific but distinct responsibility in respect of impeachment that is prescribed in Article I of the Constitution. The House “shall have the sole Power of Impeachment” and the Senate “shall have the sole Power to try all Impeachments”. “Impeachment” as the term is often used is thus not synonymous with both impeachment and removal from office. The House must first formulate and approve the indictment against the president; its power is not dependent on the Senate’s. The latter’s is “to try” the president on the approved charges. With the Chief Justice presiding the Senate must vote by a required two-thirds majority for indictment. Only then it has to decide how to deal with this violation of oath of office, which is not a criminal conviction in the traditional sense of law breaking. While resembling a court, it is, however, vital to understand that the Senate conducts a political trial, not a judicial trial. Once both these prescribed steps have been successfully completed can the Senate declare the president unfit to serve and remove him from office. It is the Senate that has the final say in any impeachment. The House plays no role in how the Senate must dispose of an impeached president.

There were several challenging points with the case for impeaching president Trump. After three years, during which Democrats publicly and very vociferously accused him of a host of criminal acts – from bribery and extortion to campaign finance violations, obstruction of justice, collusion with Russia, conspiracy and even treason – the two articles of impeachment eventually adopted allege none of those things. Instead two non-criminal allegations – abuse of power and obstruction of Congress – were formulated as charges. Both those seemed farcical to Republicans. Politically, the substance of the articles was a major retreat by Democrats. They thereby effectively admitted that the president did not commit any statutory crimes. It also meant that it would be the first presidential impeachment in history in which no statutory crimes were even alleged. In this alone, president Trump claimed vindication even before the Senate commenced with his trial.

Unfortunately, Democrats refused to involve the courts and wait for judicial review. House speaker Pelosi said that they could not be at the mercy of the courts! These kinds of statements seem to belie ulterior political motives ahead of a presidential election less than a year away. She exposed her political playbook when in early 2019 she had first announced that she saw no need for impeachment to proceed only to reverse her stand a few months later in September 2019 when she called on the House to proceed immediately with hearings to formulate articles of impeachment in order to have the entire process completed by the end of 2019. Urgency became the justification for expediting this traditionally weighty and lengthy process. However, once the articles had been passed by the House she held onto them for several weeks into

January 2020 before conveying them to the Senate for its process to start. So much for the urgency!

Republicans locked ranks in support of the president. In the House, every Republican member voted against impeachment. When out of 51 Republican Senators the Democrats could convince only one to support one of the charges the trial ended with the president's acquittal. Remarkably, president Trump has now become the first impeached president to run for re-election. He now touts the partisan vote in the House as illegitimate and his Senate acquittal as vindication. It bolsters his argument that the Democrats and the media never accepted his 2016 victory and have tried to overrule the verdict of voters ever since.

Democrats may well have failed to persuade the country: instead they have set a new, low standard for impeaching a president. The House articles, on face value, were defective in that they both failed to meet the constitutional threshold of "high crimes and misdemeanors". Eventually the intricate process of impeachment failed to deliver that which the Democrats wanted to achieve at all cost. With these high hurdles in place, no president has ever been removed from office by such means, and only three presidents have ever been impeached by the House – Andrew Johnson in 1869, Bill Clinton in 1995 and Donald Trump in 2019. In 1973 president Richard Nixon resigned before the House could vote on articles of impeachment.

What the USA has experienced in the case of president Trump is of a different order. The impeachment proceedings are supposed to be a sober constitutional matter – not a political circus. But a politically divided nation, the fractured media environment, the toxicity of social media and a president who feeds on chaos combined to create an atmosphere unlike anything that existed during previous impeachment proceedings. With not much more than a party line impeachment vote the Democratic Party seemed motivated by a partisan desire to weaken president Trump during the 2020 election cycle. Had Covid-19 not entered the political scene and is bound to occupy centre stage in the months leading up to the presidential election in November 2020, the issue of impeachment would have been a major campaign slogan for the Democrats.

KEY WORDS: Abuse of power; Articles of impeachment; Chief Justice; Congress; Democrats; House of Representatives; Impeachment; Intelligence Committee; Judiciary Committee; Obstruction of Congress; president Trump; Republicans; Senate; speaker Pelosi; Ukraine

TREFWOORDE: Amp; ampsaanklagtes; ampsverhoor; Demokrate; Hoofregter; Huis van Verteenwoordigers; Intelligensiekomitee; Kongres; magsmisbruik; Oekraïne; obstruksie van die Kongres; president Trump; Regskomitee; Republikeine; Senaat; speaker Pelosi

OPSOMMING

Om 'n president uit sy amp te verwyder, is 'n tweeledige proses wat sowel 'n politieke as 'n regs-komponent behels en agtereenvolgens in die Huis van Verteenwoordigers en die Senaat suksesvol afgehandel moet word. Uit die aard van die saak is beide ernstig en gewigtig, maar die spesifieke bepalinge daarvoor in die grondwet word nie altyd reg verstaan nie.

In 1868 was president Andrew Johnson die eerste president teen wie die Huis wel amps-aanklagtes suksesvol geformuleer het, wat die Senaat nie goedgekeur het nie. Voordat die Huis oor ampsaanklagtes teen president Richard Nixon kon stem, het hy in 1973 bedank. In 1995 het die Senaat vir president Bill Clinton op twee ampsaanklagtes onskuldig bevind.

Die speaker van die Huis, Nancy Pelosi, gee op 24 September 2019 opdrag dat ampsaanklagtes teen president Trump ondersoek moet word met die doel om hom uit sy amp te verwyder. Eintlik was dit meer om 'n politieke proses aan die gang te kry sodat 'n politieke doelwit bereik kon word, eerder as om tot die verdediging van die grondwet te kom en die toepassing daarvan te verseker. Wat veronderstel was om 'n somber grondwetlike aangeleentheid te gewees het, het algaande in 'n politieke sirkus ontaard. Die Huis waar die Demokrate in die meerderheid was, het wel twee aanklagte teen hom geformuleer. In die Senaat kon die Demokrate met hul minderheid nie 18 Republikeine oortuig om saam te stem nie. Toe die vereiste tweederdemeerderheid vir 'n skuldigbevinding as gevolg daarvan faal, het die Demokrate die verrigtinge in die Senaat as 'n skynverhoor veroordeel. In die finale ontleding het dit vir die Demokrate daaroor gegaan om president Trump persoonlik en polities af te kraak en te verketter met die oog op die presidentverkiesing in November 2020.

INLEIDING

Om 'n president uit sy amp te verwyder, is 'n tweeledige proses wat sowel 'n politieke as 'n regscomponent behels en agtereenvolgens in die Huis van Verteenwoordigers en die Senaat suksesvol afgehandel moet word. Die begrip “impeachment” behels die hele omvang van albei prosesse wat in beide Huise van die wetgewende gesag en nie net een daarvan nie suksesvol afgehandel moet word. Gevolglik, om verwarring te voorkom, word na wat in die HvV gevolg word om aanklagte teen die president te formuleer en te aanvaar ten einde die proses te begin om hom uit sy amp verwyder te kry, verwys as *ampsaanklagtes* en wat daarna in die Senaat volg as die *ampsverhoor*.

Uit die aard van die saak is die hele aangeleentheid ernstig en gewigtig. Artikel II van die grondwet beskryf nie net die uitvoerende gesag nie, maar dit stipuleer ook die proses wat gevolg moet word om 'n president uit sy amp te verwyder. Die bepaling se bedoeling hou verband met 'n skending van sy ampseed – nie 'n misdaad in die normale sin van die woord om 'n wetsoortreding te begaan nie. Daar hoef dus nie bewys van 'n misdaad te wees om 'n president uit sy amp te verwyder nie. Die grondwet bevat verder verskeie spesifieke bepalings met betrekking tot die onderskeie rolle van die HvV en die Senaat. Om ampsaanklagtes teen 'n president deur die HvV aanvaar te kry, is dus nie dieselfde as om hom uit sy amp te verwyder nie. Laasgenoemde gebeur slegs wanneer die Senaat die ampsaanklagtes wat die HvV geformuleer en aan die Senaat voorgelê het, met die voorgeskrewe meerderheid aanvaar. Wanneer albei die prosesse met betrekking tot president Donald Trump ontleed word, moet met Bowman saamgestem word wat van oordeel is dat die toepaslike grondwetlike bepalings nie altyd reg verstaan word nie.¹

GRONDWETLIKE BEPALINGS

Die Britse parlement het die prosesse reeds in 1376 begin toepas om 'n persoon uit sy amp te verwyder. Gebaseer op die Britse gemenerereg en met die ondervinding tydens die Konfederale era was die opstellers van die grondwet in Philadelphia in 1787 met die beginsel bekend. Hierdie onderwerp het hulle tyd en aandag deeglik in beslag geneem. Een van die drie vernaamste opstellers en vertolkers van die grondwet was Alexander Hamilton. Hy het 11 opstelle in *The Federalist Papers*² oor die magte van die president geskryf waarvan twee

¹ Bowman (2019).

² Hamilton; Madison; Jay (2014).

spesifiek oor hierdie artikels in die grondwet gehandel het. Sodoende word hy vandag nog beskou as 'n geldige en vername bron om aan te haal ter ondersteuning van standpunte wanneer daar oor die bedoelinge van die opstellers gedebatteer word.³ Hamilton verduidelik hierdie artikels die beste in *Federalist Paper* nr. 65 waarin hy ook 'n bepaalde waarskuwing rig:

... there will always be the greatest danger that the decision will be regulated more by the comparative strength of parties than by the real demonstrations of innocence or guilt.⁴

Verder voeg hy beslis heel toepaslik by, veral met die oog op afgelope prosesse teen president Trump: "The greatest danger of impeachment would be depriving a president of due process".⁵

Die twee bepalings wat die mees deurslaggewende is, is Artikel I, Seksies 2 en 3. Seksie 2 se klousule 5 bepaal dat die HvV "shall have the sole Power of Impeachment",⁶ met ander woorde om die klagstaat op te stel. Seksie 3 se klousule 6 bepaal dat die Senaat "shall have the sole Power to try all Impeachments",⁷ met ander woorde dat die Senaat die ampsaanklagtes moet aanvaar voordat 'n president uit sy amp verwyder kan word. Hierdie twee bepalings oor die magte van die twee onderskeie huise van die Kongres moet in tandem werk. Die HvV se mag is nie van die Senaat s'n afhanklik nie, en ook nie andersom nie. Die grondwet skryf twee afsonderlike optredes voor en elk van die onderskeie funksies word aan die twee verskillende dele van die wetgewende gesag oorgelaat. Afgesien van hierdie twee bepalings bevat Artikel I, Seksie 3, ook nog hierdie vier belangrike bepalings met betrekking tot die Senaat se betrokkenheid wat in klousules 6 en 7 voorkom:⁸

- When sitting for that Purpose, they shall be on Oath or Affirmation.
- When the president of the United States is tried, the Chief Justice shall preside.
- And no Person shall be convicted without the Concurrence of two thirds of the Members present.
- Judgment in Cases of impeachment shall not extend further than to removal from Office.

Artikel II, Seksie 4, bepaal dat die president uit sy amp verwyder sal word "on Impeachment for, and Conviction of, Treason, Bribery, or other high Crimes and Misdemeanours".⁹

Wanneer ampsaanklagtes aanvaar word, word nie gepoog om kriminele veroordelings te verkry of te bewys nie, maar eerder om aanklagtes te ondersoek en te formuleer. Daar kan dus meer as een aanklag wees.

AMPSAANKLAGTES TEEN VORIGE PRESIDENTE

Die eerste poging om 'n president uit sy amp te verwyder, was in 1843 teen president John Tyler maar dit was 'n klaaglike mislukking. Die HvV het nie eens die ampsaanklagtes goedgekeur nie. In 1868 was president Andrew Johnson die eerste president teen wie die HvV wel ampsaanklagtes goedgekeur het. Elf daarvan is teen hom geformuleer en aanvaar, maar

³ Sy naam verskyn 35 keer in die verslag van 658 bladsye waarin die Huis se Regskomitee die twee ampsaanklagtes teen president Trump aan die HvV voorgelê het.

⁴ The *Federalist Papers*, No. 65.

⁵ *Ibid.*

⁶ Mondschein (2017:81).

⁷ *Ibid.*

⁸ *Ibid.*

⁹ *Ibid.*, bl. 87.

die vernaamste was dat hy 'n bepaalde wet oortree het. Die Senaat het geen ampsaanklagte teen hom goedgekeur nie. Die gebeure rondom sy verhoor in die Senaat het belangrike politieke implikasies vir die magsbalans tussen die wetgewende en uitvoerende gesag ingehou. So is die beginsel gehandhaaf dat 'n president nie bloot uit sy amp onthef kon word net omdat lede van die Kongres met hom oor beleid, styl en die manier hoe hy die uitvoerende gesag administreer, verskil nie. Wanneer die volgende kommentaar (in 1977 geskryf) oor die ampsaanklagtes en kongressionele prosesse teen hom gelees word, klink dit soos *déjà vu* in president Trump se geval:

Johnson saw himself as the champion of the Constitution, and he was a stubborn man, but Congress was no less determined. ... The impeachment was one of the most disgraceful episodes in the history of the Federal Government. ... For had impeachment succeeded [it] would have established the principle that Congress may remove a president not for "high Crimes and Misdemeanors", as required by the Constitution, but for purely political reasons. [president Johnson's counsels] tore the allegations to shreds, and it was soon apparent to all that but the most prejudiced that there was no valid case.¹⁰

In 1973 het president Richard Nixon drie ampsaanklagtes in die gesig gestaar wat die Huis se Regskomitee aanvaar het, naamlik regsverdeling, magsmisbruik en minagting van die Kongres. Voordat die HvV egter oor die ampsaanklagtes kon stem, het hy bedank. Gevolglik het die HvV nooit ampsaanklagtes teen hom aanvaar nie en het die Senaat ook nie daarvoor vergader om hom te verhoor nie.

In 1995 het die Senaat vir president Bill Clinton op twee ampsaanklagtes verhoor wat die HvV aanvaar het omdat sy optrede bepalinge van die VSA se kriminele kode geskend het – obstruksie van 'n federale ondersoek en om meened voor 'n groot jurie te pleeg. Hy was dus nie van persoonlike indiskresies aangekla nie en het dit nooit werklik oor seks in die Withuis gegaan nie, maar eerder oor die oppergesag van die reg en of hy werklik meened gepleeg het. Die Senaat het nie die ampsaanklagtes teen hom goedgekeur nie.¹¹

AMPSAANKLAGTE TEEN PRESIDENT TRUMP

Die speaker van die HvV, Nancy Pelosi, het op 24 September 2019 opdrag gegee dat ampsaanklagtes teen president Trump ondersoek moet word met die doel om hom uit sy amp te verwyder. Met die Demokrate wat die meerderheidsparty in die HvV is, is sy en die voorsitters van die Huis se Intelligensie- en Regskomitees die voorstes in die koor van Demokrate om die president van allerlei wandade te beskuldig. Haar besluit is geneem met die oog daarop om die hele proses redelik spoedig af te handel. Die gronde vir haar optrede was die klag wat die steeds onbekende en geheime fluitjieblaser onder die aandag van die Demokrate gebring het oor president Trump se telefoonoproep met die president van die Oekraïne. Wat haar opdrag eintlik vermag het, was meer om 'n politieke proses aan die gang te kry, sodat 'n politieke doelwit bereik kon word as om tot die verdediging en toepassing van die grondwet te kom. Toe daar vroeër niks van die Mueller-verslag gekom het om president Trump met sameswering met Russiese inmenging in die presidensiële verkiesing van 2016 te verbind nie, moes die

¹⁰ Morrison; Commager; Leuchtenburg (1977:337 en 339-340).

¹¹ Turley handel breedvoerig met die geskiedenis van die aksies teen hierdie Presidente, die bedoelings om 'n President uit sy amp te verwyder en die gevallestudies wat met elkeen van die beskuldigings verband hou. Turley (2019:5-23).

Demokrate alternatiewe begin kry om die politieke vure teen die president te stook. Daar is dus 'n wêreldse verskil tussen ondersteuning van 'n ondersoek om ampsaanklagtes te formuleer en om daarna te stem dat die president uit sy amp verwyder moet word. Ten einde haar party se venynige anti-Trump-groep tevrede te stel, was sy bereid om met 'n politieke dobbelspel wat mettertyd groot risiko's vir haar en haar party sou inhou, te waag.

In die hele proses om die president uit sy amp verwyder te kry, kan die rol wat speaker Pelosi gespeel het en wat die gevolge van haar onderskeie optredes sou wees nie gering geskat word nie. Op 6 Maart 2019 het sy eers plegtig verklaar:

Impeachment is so divisive to the country that unless there's something so compelling and overwhelming and bipartisan, I don't think we should go down that path, because it divides the country. And he's just not worth it.¹²

Ses maande later kon sy nie wag om die HvV te versoek om met die proses te begin om die president uit sy amp verwyder te kry nie – verkieslik om hom voor die einde van Desember 2019 uit sy amp te kry. Toe die HvV wel die twee aanklagartikels in Desember 2019 aanvaar, het sy ses weke gesloer voordat sy die ampsaanklagtes aan die Senaat gestuur het. Toe die Senaat uiteindelik met die verhoor kon begin, maar nog voor 'n stemming oor die ampsaanklagtes plaasgevind het, het sy verklaar dat sy nie die senaatsbesluit sal aanvaar nie tensy getuies wel geroep word, soos die Demokrate in die Senaat begin eis het. Vir haar sou dit 'n geval wees waar die president nie vrygespreek kon word alvorens daar nie aan haar kollegas in die Senaat se eise oor nuwe getuies en ander dokumente voldoen is nie. Volgens haar kon daar nie sprake van 'n verhoor wees nie en sonder 'n verhoor kan daar nie sprake van vryspreking wees nie!¹³ Wat speaker Pelosi bewerkstellig het, is breedvoerig in die media bespreek.¹⁴

In hul angstigheid om die president op gronde van veelvoudige ampsaanklagtes uit sy amp verwyder te kry, het die Demokrate hom van allerlei federale misdade beskuldig sonder om die oortredings te artikeleer en met konkrete bewyse aan te dui welke misdade hy wel gepleeg het. Magsmisbruik is op sigself geen misdaad nie. Die beskuldigings dat president Trump nasionale

¹² Heim (2019) en DeBonis & Bade (2019).

¹³ Hieroor het 'n kommentator tereg die volgende opgemerk:

The Democratic rhetoric was, on one hand, an early attempt to salvage what promises to be a crushing political loss. After warning for months about the dangers of a partisan impeachment, Pelosi led the House down that path after allegations of grave misdeeds emerged from the Trump administration — only to find the GOP ever-willing to stand by Trump in the face of damaging revelations.

Schumer, Pelosi and other Democrats are launching an appeal that they hope will have staying power. In the short term, that means impressing on voters that they ought to treat Trump's certain claims of vindication with deep skepticism. In the longer term, they are banking that history will remember unkindly those who stood with Trump. The fact is [the Senate] inherited a fatally flawed case, a fatally flawed process from the House. DeBonis (2020).

¹⁴ Impeachment achieved nothing but more bitter political division. ... In the bitter end, what has all of this accomplished? The House has defined impeachment down to a standard that will now make more impeachments likely. "Abuse of power" and "corrupt motives" are justifications that partisans in both parties can use.

Mr. Trump remains in office, but he will now claim vindication and use it as a rallying cry for re-election against what he will call an attempted insider coup. The partisan furies have intensified, and this election year will be even more bitterly fought. Mr. Trump's political standing has even improved during the impeachment struggle, as voters concluded early on that his behavior was wrong and unwise but not impeachable. Editorial (2020).

veiligheid gekompromitteer en die VSA se belange geïgnoreer en geskaad het, is beide argumente wat eerder in 'n verkiesing gemaak behoort te word. Slegte en swak beleid is nie 'n misdaad nie. Des te meer is dit nie 'n verskoning om 'n verkiesing vooruit te probeer loop waarin die Demokrate skynbaar vrees dat hulle aansienlike steun kan verloor nie.

Klagtes teen president Trump oor sy bestuurstyl en hantering van binnelandse en buitelandse aangeleenthede was voor die aksies in die HvV en die twee betrokke komitees reeds wyd uiteenlopend en het mettertyd in felheid toegeneem. Oor die algemeen is die ernstige bewerings wat teen hom ingebring is, beskryf as ongekend in die geskiedenis van die VSA.¹⁵ So het Kamarck dan die volgende stelling gemaak om die openbare gevoel teen die president te verwoord toe sy beskryf het hoe die optrede teen hom van dié teen president Nixon verskil:

The president himself is directly involved in all four of the likely articles of impeachment: obstruction of justice, violation of federal election law (a possible constitutional abuse of power), obstruction of Congress, and violation of the emoluments clause.¹⁶

Selfs 'n groep van 17 spesiale aanklaers wat by die amspaanklagtes teen Nixon betrokke was se menings was dat die openbare rekord *prima facie* bewyse bevat wat daarop dui dat president Trump dade gepleeg het wat sy verwydering uit sy amp regverdig.¹⁷ In 'n hoofartikel het die *Christianity Today* gepleit dat die president uit sy amp verwyder moet word omdat hy

... attempted to use his political power to coerce a foreign leader to harass and discredit one of the president's political opponents. That is not only a violation of the Constitution; more importantly, it is profoundly immoral.¹⁸

So het die meningpeilings mettertyd al hoe meer begin aandui dat ondersteuning vir kongressionele optrede teen die president besig was om toe te neem namate die Oekraïne-saga ontvou het. Teen die tyd wat die HvV oor die amspaanklagtes gestem het, was die bevolking reeds skerp verdeeld oor die vraag of die president uit sy amp verwyder moes word.¹⁹

BESPREKING IN DIE INTELLIGENSIEKOMITEE EN DIE KOMITEE SE VERSLAG

Die HvV het op 31 Oktober 2019 gestem dat prosedures vir openbare verhore opgestel word. speaker Pelosi het hierna die Intelligensie- en die Regskomitee aangewys om elk afsonderlik betrokke te raak by die ondersoek na die aanklagte en daarna hul verslae aan die HvV te stuur.²⁰ Die grondwet ken geen rol vir die speaker of komiteevoorsitters in hierdie proses toe nie. Sy het hierdie voorsitters van die twee betrokke komitees ook later aangewys om eers die HvV se amspaanklagte aan die Senaat voor te dra en daarna die bespreking daarvan met die Senatore namens die Demokrate te lei.

Hierdie Komitee se verslag waarin al die bevindings vervat is, is na twee weke se aanhoor van 'n reeks getuiens aan die Huis se Regskomitee gestuur sodat amspaanklagtes teen die president geformuleer kon word. Die voorsitter, Adam Schiff, wat 'n hewige teenstander van president Trump is, was oortuig daarvan dat hy en sy komitee oor onweerlegbare getuienis

¹⁵ Haltiwanger (2019).

¹⁶ Kamarck (2019).

¹⁷ 17 former Watergate special prosecutors (2019).

¹⁸ Galli (2019).

¹⁹ Bycoffe; Koeze; Rakich (2019).

²⁰ In die geval van president Clinton was net die Regskomitee betrokke.

beskik het om te bewys dat die president sy mag misbruik het. Met die aanvang van die verhoor het Schiff verklaar dat die president skuldig mag wees aan omkoperij wat in Artikel II van die grondwet uitdruklik as 'n misdaad genoem word. Openbare getuienis van 12 huidige en voormalige regeringbeamptes is aangehoor. Hulle het bewyse gelewer dat die president politieke gunste in ruil vir amptelike optrede deur Oekraïne geëis het. Soos wat die getuies klagtes teen die president opgestapel het, het die openbare reaksie toegeneem. Die Republikeinse reaksie was dat die ondersoek onwettig, onregmatig en gevaarlik was. Voor en tydens die sittings van sy komitee het Schiff hom aansienlike kritiek op die hals gehaal oor sommige van sy twyfelagtige optredes, aanvegbare uitlatings en partydige besluite.²¹

Die Komitee het hoogstens voorleggings van beroepsburokrate aangehoor. Daarin het hulle hul ontevredenheid oor die president se beleidsveranderings uitgespreek. Meeste van die getuies was ook persoonlik teen die president gekant en het eintlik geen geheim daarvan gemaak nie. Hul vertoning was 'n klassieke geval van beroepselite wat almal glo dat hulle meer en beter as die president weet. Dit was geheel en al irrelevant. Hul taak was om te adviseer en daarna die besluite van die uitvoerende gesag te implementeer selfs al sou die besluite teen hul eie sienings en advies indruis. Indien hulle dit om een of ander rede nie wou of kon doen nie moes hulle eerder bedank het. Uiteindelik het die Komitee sy verslag gebaseer op dit wat hierdie relatiewe klein groepie amptenare met eintlik tweedehandse kennis van besonderhede te vertel gehad het. In die Komitee se verslag van 300 bladsye wat aan die Regskomitee gestuur is, word bepaalde gevolgtrekkings in die uitvoerende opsomming gemaak.²²

Die verslag sluit met die stelling af dat president Trump nasionale veiligheid gekompromitteer het ter bevordering van sy eie persoonlike en partypolitieke belange. Die kern hiervan is die bewering dat president Trump 'n telefoonoproep en daaropvolgende ontmoeting met president Zelensky van Oekraïne tesame met terughouding van militêre bystand in die aangesig van Russiese aggressie gebruik het om daardie president te kry om ondersoekte te onderneem met betrekking tot die aktiwiteite van voormalige Vise-president Joe Biden en sy seun, Hunter, in Oekraïne. Dit is vertolk en aangegryp dat president Trump wou sien dat sy moontlike politieke teenstander in die presidensiële verkiesing van 2020 ondersoek moes word, wat tot nadeel van Joe Biden sou wees. So was daar ook nog die ongegronde teorie dat Oekraïne met die presidensiële verkiesing van 2016 ingemeng het. Meeste van die getuies het hulle op hoorsê verlaat en het die Demokrate die standaard verlaag om 'n president uit sy amp verwyder te kry. Saam met die skrapse getuienis was die oorfloed van negatiewe gevoelens teenoor president Trump deurentyd sterk by die Demokrate op die Komitee sowel as by die getuies aanwesig. Saam voorspel dit niks goeds vir toekomstige presidente waar die land soms skerp en by tye bitterlik verdeeld is nie. Die grootste fout wat die komiteevoorsitter gemaak het,

²¹ So het 'n voormalige speaker, Newt Gingrich wat 'n Republikein is, hom oor Schiff en Nadler, voorsitter van die HvV se Regskomitee, uitgelaat:

Schiff was just as inflammatory when he called Trump a “despot” and the type of tyrant the Founders feared, while Nadler called Trump a “dictator.” Liberals can certainly criticize the president for some of his policies that they may disagree with, but claiming he is a despot and a dictator is so over the top, so far from reality, that it helped destroy whatever credibility the House managers may have had at the start of the impeachment process. Their wild exaggerations made it pretty clear this was a partisan, politically driven impeachment. Gingrich (2020).

²² In response, president Trump engaged in an unprecedented campaign of obstruction of this impeachment inquiry. Nevertheless, due in large measure to patriotic and courageous public servants who provided the Committees with direct evidence of the President’s actions, the Committees uncovered significant misconduct on the part of the President of the United States. Report of the House Permanent Select Committee on Intelligence (2019:12).

was om twee weke te verspeel waartydens getuies gedagvaar kon word en verseker kon word dat hulle wel voor die Komitee sou verskyn. Hy het botweg geweier om in hofsake betrokke te raak met die argument dat die hofsake te lank sou sloer en dat daar nie gewag kon word om die president uit sy amp verwyder te kry nie.

In hul ondersoek het die Intelligensiekomitee dagvaardings uitgereik wat die teenwoordigheid van sekere amptenare, naamlik die president se Stafhoof, in die Withuis verlang het, sowel as die beskikbaarstelling van tersaaklike dokumente. Toe president Trump weier om sy amptenare toe te laat om te getuig en ook nie dokumentasie beskikbaar wou stel nie is hy van obstruksie van die Kongres²³ aangekla. Die Komitee se argument daarop was dat die president die grondwetlike grenslyn oorgesteek het om self te besluit hoe hy met die ondersoek sou saamwerk.

Die Komitee was van mening dat hierdie ongehoorde veldtog van obstruksie van die Kongres 'n ernstige bedreiging vir die VSA se demokrasie inhou. Die skade aan die stelsel van wigte en teenwigte sal langdurig en potensieel onherroeplik wees indien die president se vermoë om die Kongres teen te staan en te kortwiek onbeantwoord bly. Vir die Demokrate het die president homself voor landsbelang geplaas en die ondersoekproses misbruik in die najaag van 'n politieke vendetta.

Hierdie ampsaanklagte wat in wese die weerstand teen kongressionele dagvaardings is, is geformuleer omdat die president hom tot die howe gewend het om die magte van die uitvoerende gesag te beskerm. Baie presidente het presies dieselfde in die verlede gedoen. Die aanklag gaan derhalwe sover om te verklaar dat president Trump hom tot die howe gewend het sonder wettige beweegredes of verskoning, maar die Demokrate het nie eens die howe geleentheid gegee om te kon oordeel wat 'n wettige beweegrede is nie.²⁴

Teen hierdie agtergrond en wat ook in die tweede ampsaanklag opgeneem is, is dit belangrik om op die beginsel van uitvoerende privilegie te fokus. presidente het al dikwels in die verlede hulself tot die howe gewend om konflik met die Kongres te besleg oor versoeke dat senior lede van die Withuis-personeel voor 'n Kongreskomitee moet getuig, terwyl hul gesprekke met presidente deur die toepassing van die beginsel van uitvoerende privilegie beskerm word. presidente George Bush, Bill Clinton en Barrack Obama het almal sodanige getuienis voor die Kongres op daardie beginsel teengestaan. presidente is geregtig om regs Hersiening te ontvang ten opsigte van konflikte tussen die wetgewer en die uitvoerende gesag. Hierdie Hersiening is deel van die grondwetlike bestel om howe toe te laat om te bepaal watter gesag sy magte oorskry. Hierdie beginsel beskerm nie net persone se getuienis nie, maar word ook op presidensiële dokumentasie van toepassing gemaak. So het president George Washington hom reeds in 1795 op hierdie beginsel beroep toe hy geweier het om dokumente in verband met die Jay-verdrag aan die Kongres te oorhandig: "Washington refused, setting an important precedent on executive privilege".²⁵

Nadat die Senaat president Trump reeds vrygespreek het, is 'n belangrike hofuitspraak gelewer wat verband hou met uitvoerende privilegie. Voordat speaker Pelosi die HvV versoek het om die proses te begin om die president uit sy amp verwyder te kry, het die Huis se Regskomitee een van president Trump se voormalige Withuisraadgewers, Don McGahn, op 22 April 2019 gedagvaar om getuienis te lewer en sekere Withuisdokumente beskikbaar te stel. McGahn het geweier en na sy bedanking het sy opvolger die Komitee ingelig dat die president vir McGahn opdrag gegee het om nie voor die Komitee te verskyn nie. Die Withuis

²³ Hierdie obstruksie moet nie met dwarsboming van die gereg verwar word nie.

²⁴ Sien ook voetnote 27-33 *infra*.

²⁵ Herring (2008:80).

se standpunt was op die opinie van die Departement van Justisie se regsadviseur gegrond dat Withuispersoneel, soos McGahn, absoluut immuun is teen gedwonge kongressionele getuienis ten opsigte van aangeleenthede wat gedurende dienstermyne in die Withuis gebeur het.²⁶ Op 28 Februarie 2020 het die Federale Appèlhof in Washington D.C., wat as die belangrikste hof in die VSA naas die Hooggeregshof geag word, die saak teen Don McGahn verwerp.²⁷ Een van die argumente wat die hof in dié uitspraak maak, is:

Judicial entanglement in the branches' political affairs would not end here. If the Committee can enforce this subpoena in the courts, chambers of Congress (and their duly authorized committees) can enforce *any* subpoena.²⁸

Die Hof het verder uitgewys dat byna alle vorige presidente dieselfde standpunt ingeneem het en die argument gesteun op 'n regsopinie van die departement van Justisie.²⁹ Gevolglik het die Hof beslis:

We conclude that separation-of-powers principles and historical practice compel us to dismiss for lack of jurisdiction the Committee's suit to enforce a congressional subpoena against the Executive Branch.³⁰

Hierdie is nie net 'n groot oorwinning vir die Withuis nie, maar 'n verwoestende verlies vir die gesag van die Kongres in alle toekomstige konflikte met die Withuis oor die onderwerp van geprivilegeerde getuies en dokumente.

This decision marks one of the greatest losses in the history of the House of Representatives. If it stands, it will threaten the ability of all committees to enforce oversight authority, and the House, having hit rock bottom, has no alternative but to appeal. Whatever the outcome will be in the litigation going forward, the lower chamber should certainly take a second to contemplate the recent past. Congress was wrong in rushing to impeach the president over these evidentiary disputes, and its second article was both premature and presumptuous in claiming obstruction.³¹

Turley wys heeltemal korrek daarop dat die uitspraak is

... a huge victory for the White House in barring such testimony, and also a devastating loss to the authority of Congress in any such future conflicts.³²

Die Regskomitee het na die uitspraak hierdie hof versoek dat die saak herverhoor word en die keer deur al 11 regters op daardie regbank. Hierdie groep regters beslis op 7 Augustus 2020 dat die Regskomitee *locus standi* het om die dagvaarding af te dwing, maar verwys die vraag of die komitee wel 'n rede vir hierdie aksie sou hê terug na die oorspronklike paneel van drie regters. Hierdie paneel beslis op sy beurt op 31 Augustus 2020 dat die Regskomitee geen sodanige rede gehad het nie omdat nóg die grondwet nóg enige statuut die HvV of enige van sy komitees magtiging daarvoor verleen.³³ 'n Verdere appèl word nie uitgesluit nie

²⁶ Office of Legal Counsel (2019).

²⁷ Committee on the Judiciary of the United States House of Representatives v. Donald F. McGahn. U.S. Court of Appeals for the District of Columbia Circuit (2020).

²⁸ *Ibid.*, bl. 11. (Kursief in oorspronklike teks).

²⁹ *Ibid.*, bl. 17. (Office of Legal Counsel (1982)).

³⁰ *Ibid.*, bl. 19.

³¹ Turley (2020 d).

³² *Ibid.*

³³ Neidig (2020) en Setzer (2020).

BESPREKING IN DIE REGSKOMITEE EN DIE KOMITEE SE VERSLAG

Twee van die drie professors in regsgeleerdheid wat die Demokrate gekry het om sienings en interpretasies oor grondwetlike aspekte met die lede te deel, het hulself te buite gegaan. Een van hulle, Noah Feldman,³⁴ het reeds in Januarie 2017, toe Donald Trump nog nie eens as president ingehuldig is nie, gevra dat die president uit sy amp verwyder moes word! Hy het dus reeds toe al sy besluit geneem dat die president verdien om verwyder te word al het die president nog nie eens kans gehad om 'n wandaad te pleeg nie. In sy getuienis het hy sy tirade teen die president voortgesit. Hy was so neerbuigend asof hy vir studente in sy lesingklas voorskryf. 'n Waansinnige stelling wat hy gemaak het, was dat die twiets wat president Trump in 2017 op Twitter uitgestuur het wel gronde is waarop hy uit sy amp verwyder kon word. Vir baie waarnemers het hierdie stelling die oppervlakkigheid van sy denke weerspieël en dat hy homself herhaaldelik met sy eie retoriek beïndruk het. Die ander getuie, Michael Gerhardt,³⁵ het die president se handelinge met die Oekraïne ontleed en hulle beskryf as slegter as die wandaad van enige vorige president! Weereens 'n subjektiewe aanslag van die eerste water. Die derde een, Pamela Karlan,³⁶ het nie nagelaat om aanvegbare stellings teen die president kwyt te raak nie. In haar relaas het sy ook die jong seun van die president ongevraagd by 'n argument ingesleep. Vir haar was dit om die president ongeskonde te laat net so goed as om aan alle toekomstige presidente 'n vrypas te gee en hulle daarmee aan te moedig om verkiesings te ondermyn en nasionale veiligheid vir persoonlike gewin aan te wend. Die drie het min of geen objektiwiteit of neutraliteit getoon nie. Hulle het bloot op hul beskouings wat hulle vooraf verkondig het, voortgebou en hul eie persoonlike agendas vooropgestel. Hulle het onmiskenbaar die indruk gelaat dat hulle getuienis saamgeflans was: hulle het selfvoldaan voorgekom, was hiperpartydig en deurgaans onoortuigend en onindrukwekkend.

John Turley³⁷ wat die Republikeine versoek het om sy professorale sienings te lewer, het sy argumente teen die ampsaanklagtes op twee kardinale punte gebaseer. Eerstens dat 'n misdaad gepleeg moes wees. Tweedens dat oorhaastigheid nie bevorderlik is om ampsaanklagtes behoorlik te formuleer en af te handel nie.

He implored Democrats to slow their rush toward impeachment. ... Opposing impeachment, Mr. Turley warned Democrats not to jump the gun, saying they were moving forward “on the basis of conjecture”.³⁸

Die verslag wat die Komitee saamgestel het, naamlik “Constitutional Grounds for Presidential Impeachment” beslaan 52 bladsye en in die slotgedeelte word hierdie stelling gemaak:

Impeachment is the House’s last and most extraordinary resort when faced with a president who threatens our constitutional system. ... In the end, it is the House – *speaking for the nation as a whole* – that must decide whether the president’s conduct rises to the level of “high Crimes and Misdemeanors” warranting impeachment.³⁹

³⁴ Feldman (2019).

³⁵ Gerhardt (2019).

³⁶ Karlan (2019).

³⁷ Turley (2019).

³⁸ Murdock (2019).

³⁹ Report of the Majority Staff of the House Committee on the Judiciary (2019:52). (Kursief bygevoeg).

Op grond van hierdie verslag het die Komitee die resoluëie op 13 Desember 2019 aanvaar wat die ampsaanklagtes teen die president uiteensit en na goedkeuring deur die volle HvV aan die Senaat voorgelê sou word. Die twee ampsaanklagtes waardeur beoog is om die president uit sy amp verwyder te kry, het gewentel om magsmisbruik en obstruksie van die Kongres.⁴⁰ Die resoluëie bevat onder andere hierdie paragraaf:

Wherefore, president Trump, by such conduct, has demonstrated that he will remain a threat to the Constitution if allowed to remain in office, and has acted in a manner grossly incompatible with self-governance and the rule of law. president Trump thus warrants impeachment and trial, removal from office, and disqualification to hold and enjoy any office of honor, trust, or profit under the United States.⁴¹

Albei die ampsaanklagtes was van 'n nie-kriminele aard. Geen misdaad is beweer en geen onderliggende misdaad was teenwoordig nie.⁴² Ray wys daarop dat sonder 'n misdaad kan 'n president nie uit sy amp verwyder word nie.⁴³ Trouens, geen president is al ooit so verwyder bloot op grond van 'n ampsaanklag van nie-kriminele magsmisbruik en wat geen skending van die reg hoegenaamd beweer of definieer nie. Hierdie ampsaanklagtes was so wyd van aard dat dit eintlik enigiets kon insluit. Dit was juis die rede waarom ampsaanklagtes teen vorige presidente spesifieke wetsoortredings ingesluit het. Die verdere basiese beswaar teen die twee aanklagartikels was dat hulle so vaag is. Hulle was swak en het feitlik geen substansie bevat nie. Dit bring gevolglik mee dat magsmisbruik nie 'n werkbare standaard is om 'n president uit sy amp te verwyder nie. Dit skep nie net 'n regsprobleem nie, maar beslis ook 'n politieke probleem.

Die klag van magsmisbruik wat teen president Trump ingebring is, het hoofsaaklik om die bewering dat hy die nasionale veiligheid van die VSA in gevaar gestel het, gewentel. Feitlik al sy voorgangers kon op een of ander wyse daarvan beskuldig word dat hulle mag in hierdie opsig misbruik het. Voorbeelde hiervan is volop en word die presedent aanvaar dat sodanige magsmisbruik nou die norm word om 'n president uit sy amp te verwyder, word 'n resep geskep wat die land uitmekaar sal skeur en die partydige stryd in Washington D.C. net sal vererger.

Die tweede ampsaanklag wat oor obstruksie van die Kongres gehandel het, was geheel en al flou. Vir die Demokrate om van die president op grond daarvan ontslae te raak, het daarop neergekom om hom die reg te ontnem om vertroulike gesprekke met sy adviseurs te voer en daardie reg te verdedig. Om verder te beweer dat sy optredes ampsaanklagtes regverdig omdat hy korrupte motiewe sou gehad het, soos wat die Regskomitee se verslag dan ook gekonstateer het, sou nooit as 'n aanvaarbare rede kon dien om hom uit sy amp te verwyder nie. Sou dit wel geslaag het, sou die deure vir uitnodigings vir sodanige optrede in die toekoms teen alle

⁴⁰ Dit is noodsaaklik dat duidelik verstaan word dat die Kongres uit twee Huise bestaan, soos wat Artikel I, Sektie 1, van die grondwet bepaal, naamlik die HvV en die Senaat. Derhalwe kan geredeneer word dat die verwysing in die tweede aanklag na die "Kongres" eintlik regstegnies nie korrek is nie omdat die obstruksie waarna die opstellers van hierdie klagte verwys, slaan op gebeure in en rondom die HvV en nie die Senaat nie. Geen saak is uitgemaak dat die President vir obstruksie van die Senaat verantwoordelik was wat deur sy Republikeinse Party beheer word nie.

⁴¹ Resolution (2019:8-9).

⁴² McCarthy (2019 a en b).

⁴³ Ray (2019).

presidente oop wees. Hierdie aanklag het verband gehou met die gebeure gedurende die ondersoek na die eerste aanklag van magsmisbruik.

Die uitnodiging wat die voorsitter van die Regskomitee van die HvV, Jerrold Nadler, aan die president gerig het dat hy en sy regsadviseurs aan die verrigtinge kon deelneem, is deur een van daardie adviseurs, Pat Cipollone, van die hand gewys.⁴⁴ Dit is dan ook nodeloos om te noem dat die Withuis geensins deelgeneem het nie. Voorsitter Nadler se gevolgtrekking in die Komitee se verslag was die volgende:

Never before in the history of the republic ... has the president engaged in a course of conduct that included all of the acts that most concerned the Framers. ... The facts before us are clear: president Trump did not merely seek to benefit from foreign interference in our elections, he directly and specifically invited foreign interference in our elections. ... He was willing to compromise our security and his office for personal political gain.⁴⁵

Geeneen van die twee ampsaanklagtes het aan die vereistes wat die grondwet stel om 'n ampsverwydering van 'n president suksesvol te laat slaag voldoen nie. Nie een daarvan word eens in die grondwet genoem nie.⁴⁶ Albei is oop vir enige interpretasie wat deur partydiges aangegryp kan word, veral deur 'n meerderheid in die HvV teen feitlik enige president van die opponerende party. Beide is presies wat die opstellers van die grondwet wou vermy.

BESPREKING IN EN BESLUIT VAN DIE HUIS VAN VERTEENWOORDIGERS

Teen die tyd wat die HvV met sy verrigtinge begin het, was dit reeds duidelik dat die uitslag van die aksie teen president Trump vooraf bestem was. Toe het die Demokrate al baie van hul invloed, integriteit en gesonde verstand ingeboet.⁴⁷ President Trump het ook nie gewag om sy skerp bewoorde brief aan speaker Pelosi met die aanvang van die verrigtinge te stuur nie. Hy het snydende opmerkings oor die ampsaanklagtes gemaak en in een besondere paragraaf so teen haar te velde getrek:

Perhaps most insulting of all is your false display of solemnity. You apparently have so little respect for the American People that you expect them to believe that you are approaching this impeachment somberly, reservedly, and reluctantly. No intelligent person believes what you are saying. Since the moment I won the election, the Democrat Party has been possessed by Impeachment Fever. There is no reticence. This is not a somber affair. You are making a mockery of impeachment and you are scarcely concealing your hatred of me, of the Republican Party, and tens of millions of patriotic Americans.⁴⁸

Net soos in 'n kriminele hofsak waar die groot jurie inligting versamel om te kan bepaal of die persoon aangekla moet word, word die HvV en sy komitees in so 'n ondersoek betrek.

⁴⁴ Cipollone wat die verrigtinge as ongegrond en partydig beskryf het, het in sy brief van 1 Desember 2019 onder andere die volgende beklemtoon:

It is too late to cure the profound procedural deficiencies that have tainted this entire inquiry. Nevertheless, if you are serious about conducting a fair process going forward, and in order to protect the rights and privileges of the President, we may consider participating in future Judiciary Committee proceedings if you afford the Administration the ability to do so meaningfully.

Letter of Counsel (2019).

⁴⁵ Report of the Majority Staff of the House Committee on the Judiciary (2019).

Dershowitz (2019).

⁴⁶ Dershowitz (2019).

⁴⁷ Turley (2020 b).

⁴⁸ Letter of president Trump (2019).

Hierdie is 'n geval sonder 'n duidelike kriminele daad wat die eerste geval in die geskiedenis van die VSA is. In al drie vorige ondersoeke was die aard van die beweerde kriminele daad van presidente Johnson, Nixon en Clinton duidelik en is dit vasgestel.

Die twee foute wat speaker Pelosi gemaak het, was om eerstens nie die howe te nader sodat getuies gedwing kon word om voor die twee Komitees te getuig nie; tweedens, om byna 'n maand te wag nadat die HvV die ampsaanklagtes goedgekeur het voordat sy die aanklag-artikels na die Senaat vir bespreking en stemming gestuur het. Daarmee het sy self 'n klug van haar eie vorige standpunt gemaak dat dit 'n ernstige aanklag is wat dringende aandag verg en spoedige afhandeling noodsaak. Later het Freeman heel tereg die vraag gestel: “Did Pelosi and Schumer Learn Anything from Impeachment?”⁴⁹

As die stemmery in die HvV 'n uitgemaakte saak was wat die Demokrate met hul meerderheidstem kon verseker, het dieselfde in die Senaat gevolg waar die Republikeine in beheer was.

BESPREKING IN EN BESLUIT VAN DIE SENAAT

Speaker Pelosi het die twee ampsaanklagtes wat die HvV in Desember 2019 goedgekeur het vir 'n hele aantal weke teruggehou voordat sy dit in Januarie 2020 eers aan die Senaat gestuur het, ten spyte van die Demokrate se angstigtheid dat die proses teen die president gou afgehandel moes word. Hulle wou die proses in die HvV ten alle koste so spoedig moontlik afhandel: “Securing an impeachment in the shortest time does not earn you a historic prize; it earns you a historic failure”.⁵⁰

Van die begin was die set waarmee speaker Pelosi besig was om die ampsaanklagtes eers terug te hou so ongeloofwaardig soos wat dit skynheilig was. Die terughouding blyk nou agterna meer om haar beeld as 'n meesterstrateeg gestand te doen ten spyte van 'n eersterangse mistasting.⁵¹ Wat uiteindelik die gevolg was, was dat waar die proses om 'n president uit sy amp te verwyder 'n dramatiese en uitsonderlike gebeurtenis is, dit heeltemal momentum verloor het.⁵²

Nou was daar van die Senaat verwag om nuwe getuies en dokumente aan te hoor waarvoor die HvV nie tyd gehad het nie. Hoe langer sy gewag het om die artikels aan te stuur, hoe meer het die Demokrate hul argument van regverdigheid verloor. Toe speaker Pelosi dit wel doen, was sy so voorbarig om aan die leierskap van die Senaat voor te skryf watter getuies die Senaat moes roep en dit was dan ook getuies wat die HvV geweier het om aan te hoor. Die leier van die Republikeins beheerde Senaat het haar voorskrifte net afgelag. Die Senaat het ook daarna 'n mosie verwerp dat nuwe getuies en addisionele dokumente voorgelê moes word. Selfs toe die HvV oorhaastig oor die ampsaanklagtes gestem het, was dit reeds duidelik dat daar meer relevante getuies was waarop die lede grondwetlik aanspraak kon maak om aan te hoor.⁵³ Dit het duidelik geword dat oorhaastigheid sy tol uiteindelik gaan eis.

Terwyl die grondwet aan die Senaat alleen mag gee om alle ampsaanklagtes te verhoor, swyg dit oor die meganismes waarvolgens die verhoor moet plaasvind, behalwe om te bepaal dat die hoofregter as voorsittende beampte sal optree en dat tweederdes van aanwesige senatore positief oor die ampsaanklagtes moet stem om die president uit sy amp te verwyder. 'n Gewone meerderheidstem geld vir alle ander besluite en anders as in 'n kriminele hofverhoor is daar

⁴⁹ Freeman 2020.

⁵⁰ Turley (2020a).

⁵¹ Turley (2020b).

⁵² Noonan (2020).

⁵³ Marcus (2019).

geen vereiste dat die president van 'n misdaad aangekla word nie. Sou die Senaat besluit dat die president wel van sy amp onthef word, is daardie straf polities van aard. Omdat die Senaat ook die enigste gesag is om so 'n verhoor waar te neem, is daar geen ander instelling waarna geappelleer kan word nie.⁵⁴

Volgens 'n bepaalde senaatsreël moet 'n Senator wat 'n vraag wil stel dit skriftelik doen waarna die Hoofregter dit voorlees vir die betrokke regsman om daarop te antwoord. Netsoos sy voorganger, hoofregter William Rehnquist, tydens die verhoor van president Clinton, het hoofregter Roberts ook nie meer as 'n seremoniële teenwoordigheid gehandhaaf nie en baie min oor substansie besluit. Hy het self opgemerk dat hy sou poog om sy karig gedefinieerde verantwoordelikhede uit te voer. Hoofregter Rehnquist het egter aan Senatore 'n belangrike aspek uitgewys wat nou ook van toepassing was: "The Senate is not simply a jury. It is the court in this case. Therefore, counsel should refrain from referring to the senators as jurors".⁵⁵

Die Senaat het die ampsaanklagtes teen president Trump uitsluitlik beoordeel op grond van die rekord wat die HvV saamgestel het en so het die Demokrate hul eie graf gegrawe. Die Republikeins beheerde Senaat het met hul meerderheid van 51 gemaklik beheer oor elke aspek van die verrigtinge behou.⁵⁶ Teen die tyd dat hoofregter Roberts die senatore ingesweer het en al 100 senatore met hul plegtige eed onderneem het om onpartydig te wees, het meeste van hulle reeds besluit of die president skuldig was of nie. In so 'n politieke gelaaiete omgewing is onpartydigheid subjektief en volg die senatore hul eie weergawe van hul eed. Nie eens die Hoofregter kan senatore straf wanneer hulle nie onpartydig optree nie. Senatore sien alles deur 'n politieke bril, insluitende hul eed van onpartydigheid.⁵⁷

Die Huis het die twee swakste ampsaanklagtes moontlik aan die Senaat voorgelê en die Republikeinse senatore het die oorhoofse aanklagproses om verskeie redes onaanvaarbaar gevind:

- Dit was gans te partydig en onregverdig.
- Daar is geoordeel dat die HvV, as 'n instelling, gefaal het.
- Die ampsaanklagtes was 'n veroordeling wat 'n misdaad gesoek het.
- Die grondwet verwys na hoogverraad, omkoperij en ander hoë misdade en misdrywe wat duidelik 'n kriminele standaard daarstel.
- Omdat geen misdaad gespesifiseer is nie, kon daar nie aan die grondwetlike vereiste om president Trump uit sy amp te verwyder, voldoen word nie.
- Die besluit om 'n president so te verwyder, is sekerlik die gewigtigste besluit wat geneem kan word. Dit moet die laaste uitweg wees om 'n president uit sy amp te verwyder wanneer hy 'n misdaad begaan het wat so ernstig is dat die HvV en die Senaat saam moet optree eerder as om die keuse aan die kiesers in 'n verkiesing oor te laat.

In die Senaat is die president se argumente deur sewe persone aangebied. Dieselfde getal het die ampsaanklagtes teen hom gestel. Sy span het die twee ampsaanklagtes as niksbeduidend en gevaarlik beskryf wat spoedig deur die Senaat verwerp moes word.⁵⁸ In hul geskrewe voorlegging van 110 bladsye met 60 bladsye se aanhangsels het hulle onder andere die volgende benadruk:

⁵⁴ Kruzel (2020).

⁵⁵ Liptak (2020).

⁵⁶ SCOTUSBlog (2020).

⁵⁷ Phillips (2020 a).

⁵⁸ Bender (2020).

The only threat to the Constitution that House Democrats have brought to light is their own degradation of the impeachment process and trampling of the separation of powers. Their fixation on damaging the president has trivialized the momentous act of impeachment, debased the standards of impeachable conduct, and perverted the power of impeachment by turning it into a partisan, election year political tool.⁵⁹

In hul beskouing van hierdie memorandum wys Kim en Demirjain ook op hierdie stellings wat hulle beïndruk:

Accepting that unprecedented approach [from Democrats] would fundamentally damage the separation of powers by making the House itself the sole judge of its authority. ... It would permit Congress to threaten every president with impeachment merely for protecting the prerogatives of the Presidency.⁶⁰

Die HvV se regsgroep het die twee ampsaanklagtes teen die president in 'n memorandum van 107 bladsye uiteengesit en bestaan uit twee dele.⁶¹ Daarin is al die ampsaanklagtes wat tydens die sittings van die HvV self en sy twee komitees plaasgevind het, herhaal en saamgevat. Die oormatige klem wat op buitelandse beleid geplaas is, het van deursigtigheid gespreek en eintlik was dit 'n poging om die president in 'n slegte lig te stel en om vir die HvV dalk meer invloed te kon bekom deur sy mag ingeperk te kry.⁶²

Die twee ampsaanklagtes en bykomende beskuldigings wat teen die president gemaak is, word so in hierdie memorandum verwoord:

- President Trump has demonstrated his continued willingness to corrupt free and fair elections, betray our national security, and subvert the constitutional separation of powers – all for personal gain. President Trump's ongoing pattern of misconduct demonstrates that he is an immediate threat to the Nation and the rule of law. It is imperative that the Senate convict and remove him from office now, and permanently bar him from holding federal office.⁶³
- President Trump's unrepentant embrace of foreign election interference illustrates the threat posed by his continued occupancy of the Office of the president. ... The aim of president Trump's Ukraine scheme was to corrupt the integrity of the 2020 election by enlisting a foreign power to give him an unfair advantage – in short, to cheat. That threat persists today.⁶⁴
- President Trump's obstruction of the House's impeachment inquiry intended to hold him accountable for his misconduct presents a serious danger to our constitutional checks and balances.⁶⁵
- President Trump's current obstruction of Congress is, therefore, not the first time he has committed misconduct concerning a federal investigation into election interference and then sought to hide it.⁶⁶

⁵⁹ Trial Memorandum of president Donald J. Trump (2020), bl. 12.

⁶⁰ Kim; Demirjain (2020).

⁶¹ Trial Memorandum of the House of Representatives (2020).

⁶² Binder; Goldgeier; Saunders (2020).

⁶³ Trial Memorandum of the House of Representatives (2002:41)

⁶⁴ *Ibid.*, bl. 43.

⁶⁵ *Ibid.*, bl. 44.

⁶⁶ *Ibid.*, bl. 45.

- The Senate should convict and remove president Trump to avoid serious and long-term damage to our democratic values and the Nation's security.⁶⁷
- President Trump has betrayed the American people and the ideals on which the Nation was founded. Unless he is removed from office, he will continue to endanger our national security, jeopardize the integrity of our elections, and undermine our core constitutional principles.⁶⁸

Een van die president se spanlede, Alan Dershowitz, wat ook tydens die verhoor van president Clinton sy standpunte oor grondwetlike aspekte en vereistes om 'n president uit sy amp te verwyder, gestel het, het insiggewende argumente geopper:

In exercising that power the Senate must consider three issues: The first is whether the evidence presented by the House managers establishes by the appropriate standard of proof, proof beyond a reasonable doubt, that the factual allegations occurred. The second is whether if these factual allegations occurred, did they rise to the level of abuse of power and/or obstruction of Congress? Finally, the Senate must determine whether abuse of power and obstruction of Congress are constitutionally authorized criteria for impeachment.⁶⁹

Sy uiteensetting van hoe feitlik elke president dwarsdeur die VSA se geskiedenis al van magmisbruik beskuldig was, is hoogs interessante leesstof.⁷⁰ Sy slotsom hieroor is:

Presidents often have mixed motives that include partisan personal benefits along with the national interest.⁷¹

Oor die argumente wat die Demokrate in hul voordragte aan die Senaat voorgelê het, was sy gevolgtrekking:

In the three days of argument, the House managers tossed around words, even vaguer and more open-ended than abuse and obstruction to justify their case for removal. These included trust, truth, honesty, and finally, right. These aspirational words of virtue are really important, but they demonstrate the failure of the managers to distinguish the alleged political sins from constitutionally impeachable offenses.⁷²

Hy het sy betoog met hierdie woorde afgesluit:

As Madison put it, "if men were angels, no government would be necessary".⁷³

Nog 'n lid van die president se regspan wat ook by die Clinton-saga betrokke was, Ken Starr, het hierdie waarneming gemaak oor wat dit beteken om 'n president uit sy amp te verwyder:

Like war, impeachment is hell – or at least presidential impeachment is hell. Those of us who lived through the Clinton impeachment, including members of his body, well understand a presidential impeachment is tantamount to domestic war, albeit thankfully protected by our beloved First Amendment, a war of words and a war of ideas. But it's

⁶⁷ *Ibid.*

⁶⁸ *Ibid.*, bl. 46.

⁶⁹ Dershowitz (2020:3/31).

⁷⁰ *Ibid.*, bl. 18/31.

⁷¹ *Ibid.*, bl. 19/31.

⁷² *Ibid.*, bl. 25/31.

⁷³ *Ibid.*

filled with acrimony and it divides the country like nothing else. Those of us who lived through the Clinton impeachment understand that in a deep and personal way.⁷⁴

'n Hele drama het in die Senaat gewoed oor die Demokrate se aandrang dat John Bolton, wat tydens die gebeure rondom die Oekraïne die president se nasionale veiligheidsraadgewer was en toe pas in 'n boek opsienbare nuwe getuienis oor die gebeure sou publiseer,⁷⁵ as getuie geroep moes word. Die Demokrate wou van hom 'n stergetuie maak. Niks het egter daarvan gekom nie. Die huigelary van die Demokrate is ook hiermee ten toon gestel. Hulle wou Bolton ten alle koste laat getuig. Hierdie eis van hulle het egter nie ingereken dat visepresident Biden en sy seun, Hunter, as getuies oor hulle twyfelagtige optredes in Oekraïne geroep sou kon word nie.

Die Republikeinse senatore het met een uitsondering die president bankvas gesteun.⁷⁶ Die Demokrate wetende dat die stemme in die Senaat nie daar was om die ampsaanklagtes teen die president goedgekeur te kry nie, het dus nie na die doel van goedkeuring gewerk nie, maar eerder vanaf 'n mislukte doel teruggewerk om alles so onguur as moontlik te maak. Turley het na die senaatsitting 'n samevatting hieroor gelever.⁷⁷ Ander kommentare oor die gebeure in die Senaat was volop. Hierdie opmerking van Hewitt was sprekend:

There are no “lessons” here other than the abuse of power by members of a partisan majority in the House to raise profiles and profits for themselves. This chapter leaves a constitutional scar. This behavior is not what impeachment was intended for. President Trump’s phone call did not include any offense, much less any impeachable one.⁷⁸

Von Spakovsky het hierdie gepaste opsomming gemaak:

Historians almost universally condemn the Johnson impeachment as “rash, reckless, and unwarranted” as Schweikart and Allen explain. As Paul Johnson says, no “constructive purpose was served by this vendetta, and the only political consequence was the discrediting of those who conducted it.” Now that the process is over, at least for now, it

⁷⁴ Hains (2020).

⁷⁵ Sy boek is wel in Junie 2020 gepubliseer. Vir 'n aantal dae het dele daaruit prominensie in die media geniet, maar die aandag was steeds meer op die Covid-19-pandemie gevestig.

⁷⁶ Phillips (2020b).

⁷⁷ I warned the panel that it was rushing to a failed impeachment by insisting on a vote by Christmas. This was the shortest impeachment investigation in American history, as well as the narrowest grounds and thinnest record for trial.

Indeed, in the impeachment case of president Nixon, it took only a couple of months to go all the way to the Supreme Court for a final decision.

Absent such a delay, the impeachment of Trump was guaranteed to fail, due to an incomplete and insufficient record.

As these blunders by the House became more and more obvious, the effort to excuse them became more and more absurd.

By waiting only a few months, the record certainly would have been strengthened. Instead, House Democrats surrendered control of the record to the opposing party and adopted a ridiculous strategy of demanding concessions to get an impeachment that Senate Republicans loathed. That strategy failed miserably.

We will never know how this impeachment trial would have unfolded if the House had waited to secure additional testimony and court orders.

Instead, the House submission of an incomplete record and its failure to subpoena witnesses like Bolton made it easy for the Senate to refuse to do what the House did not attempt. Turley (2020c).

⁷⁸ Hewitt (2020).

is hard to come to any conclusion other than that this impeachment, which Democrats started talking about doing as soon as Trump was inaugurated, was the result of personal and political “vendettas” against the president. Given that some polls show that Trump is now more popular with the public than at any time during his presidency, Democrats may also end up suffering the “political consequences” of their abuse of the impeachment process and the “discrediting of those who conducted it.”⁷⁹

Die Senaat se stemming dien as getuigskrif van Washington D.C. se buitengewone partydige verdeling en die president se houvas op sy Republikeinse magsbasis. Die kwytskelding hou beslis diepliggende en langtermynramifikasies in vir instellings in die VSA en die magsbalans tussen die uitvoerende en wetgewende staatsorgane.

GEVOLGE

Die ongrondwetlike pogings van die Demokratiese party se meerderheid in die HvV om president Trump uit sy amp te verwyder op gronde wat nie in die grondwet vervat of voorsien word nie sal sekerlik aansienlike skade aan die oppergesag van die reg aanrig. Om ’n president op dié wyse te verwyder, is nog altyd as ’n binnelandse aangeleentheid beskou. Nou is president Trump se hantering van ’n buitelandse beleidsaspek die spil gemaak waarom die ampsaanklagtes gedraai het. Hiervan getuig ook die brief wat meer as 500 akademici vanuit regs fakulteite op 6 Desember 2019 aan die Kongres gesirkuleer het. Daarin beskuldig hulle die president daarvan dat sy optredes met betrekking tot die Oekraïne dit noodsaak dat hy uit sy amp verwyder moet word.⁸⁰ Bykomend was daar nog die verklaring wat 700 historici op 17 Desember 2019 uitgereik het en waarin hulle op hul beurt teen die president te velde trek.⁸¹

Vir twee jaar het die Demokrate gesukkel om beskuldigings van sameswering te bewys. Toe die verslag van Robert Mueller nie daarin kon slaag om Russiese betrokkenheid in die presidensiële verkiesing van 2016 te bewys nie, is die Oekraïne in 2019 aangegryp om klagtes te konstrueer wat daarmee verband hou. Steeds was die probleem dat die Demokrate nie afdoende bewyse kon lewer nie – dat daar enige misdaad gepleeg is en, indien wel, waar en wanneer die misdaad plaasgevind het.

Na drie jaar, waartydens die Demokrate die president van ’n hele aantal kriminele dade beskuldig het – omkoperij, afpersing, skending van voorskrifte vir verkiesingsfondse, dwarsboming van die gereg, sameswering en selfs hoogverraad – het die twee finale ampsaanklagtes uiteindelik geen van hierdie beskuldigings bevat nie. Dit was ’n groot terugwaartse stap vir die Demokrate wat daardeur effektiewelik toegegee het dat die president geen statutêre misdaad gepleeg het wat die grondwet vereis nie. Toe die twee ampsaanklagtes deur die HvV aanvaar is en aan die Senaat voorgelê is, was dit die eerste keer in die VSA se geskiedenis dat ’n president uit sy amp verwyder sou kon word sonder dat enige statutêre misdryf genoem is, wat nog te sê bewys kon word. Dit alleen was ’n groot oorwinning vir president Trump en kan hy tereg op vindikasier aanspraak maak. Wat dit uiteindelik beteken, is dat die president nie ten opsigte van sy optredes met betrekking tot die Oekraïne aangekla was nie, maar eerder omdat die Demokrate vas oortuig daarvan was dat hy ongeskik is om president te wees en sy herverkiesing in November 2020 ten alle koste verhoed moet word. Toe hulle die proses aan die gang gesit het om hom uit sy amp te verwyder, het die Demokrate almal onder die indruk

⁷⁹ Von Spakovsky (2020).

⁸⁰ Legal Scholars (2019).

⁸¹ Historians’ Statement (2019).

probeer bring dat hulle gewigtige ampsaanklagtes teen die president aanhangig kan maak. Dit was iets so tasbaar en voor die hand liggend dat die publiek dit alles sou wou sien en aanhoor en wat die stelsel sou skok en menings sou verander. Aan die einde kon hulle met niks sodanig vorendag kom nie. So was hul pogings om 'n geloofwaardige verhaal van korrupsie saam te flans oor die telefoonoproep tussen die president en sy eweknie in die Oekraïne eintlik bra power.

In 1998, no Democrat voted to convict Bill Clinton, who had engaged in wrongdoing for wholly self-serving reasons, despite the GOP's case being far more methodical and incriminating.

Democrats are demanding the GOP adopt standards that no party has ever lived by.

The public wouldn't be anesthetized to another alleged national emergency. You simply can't expect a well-adjusted voter to maintain CNN-levels of indignation for years on end. Beyond the public's mood, the Democrats' strategy was a mess. House Democrats and their 17 witnesses set impossible-to-meet expectations, declaring that Trump had engaged in the worst wrongdoing ever committed by any president in history. (I'm not exaggerating.) When it comes to Trump criticism, everything is always "the worst thing ever!"⁸²

Uiteindelik het Demokrate se oorhaastigheid, selfvoldaanheid en skamel gefundeerde ampsaanklagtes teen die president in hul gesigte ontplof.

SLOT

Mettertyd het die bevolking uitgeput geraak om die saga van die Demokrate heeltid te aanskou. Die aanvanklike beskuldigings teen die president het later net nie meer water gehou nie en dit waarop uiteindelik besluit is, was swak geformuleer en hopeloos fundeer. Diegene wat gereken het dat president Trump sonder versuim uit sy amp verwyder moes word, is dieselfde groep wat so gedink het op die dag wat hy as president in Januarie 2017 ingehuldig is. Hier was dit weer 'n geval waar politiek net deur die prisma van 'n betrokke politieke party gesien en benader is.

Die besluit van die HvV om wel twee ampsaanklagtes teen president Trump te aanvaar, was 'n besondere oomblik in die geskiedenis van die VSA en 'n raar een daarby. So is met daardie besluit die president se naam in die annale van die land op 'n uiters onterende wyse ingegraveer. Die klad van die besluit op sy nalatenskap – afgesien van die Senaat se verwerping van die aanklagartikels – is nou deel van die geboekstaafde rekordhouding van sy presidentskap. Tog het hy met sy skrywes aan die HvV hou ingekry en sy standpunte gestel, wat eweneens deel van die politieke annale sal bly.

Impeachment is a constitutional sword meant to be unsheathed only in the gravest, most unusual circumstances and to be wielded only to preserve the security and integrity of the republic. Clinton's offenses did not meet that standard, and neither do Trump's.⁸³

Hierdie proses om president Trump uit sy amp te verwyder, is heel anders as wat met die vorige twee presidente die geval was. Dit was veronderstel om 'n somber grondwetlike aangeleentheid te gewees het, maar het in 'n politieke sirkus ontaard. 'n Verdeelde nasie, die

⁸² Harsanyi (2020).

⁸³ Editorial (2019).

gebroke media-omgewing, die toksiese sosiale media en 'n president wat op chaos floreer, het saamgespan om 'n atmosfeer te skep wat ongehoord was tydens die Nixon-verrigtinge en die aansienlike luider en ontoegeeflike houding tydens die hele proses met president Clinton. Die Demokrate het nie daarin gelaag om almal te oortuig nie – hul eie ondersteuners het nietemin bankvas geglo dat die president aan 'n wye reeks misdrywe skuldig is. Hulle het wel daarin geslaag om 'n nuwe lae standaard daar te stel om 'n president uit sy amp te verwyder. In die lig van die Senaat se verwerping van albei ampsaanklagtes, het die Demokrate eintlik vir president Trump gehelp om heel waarskynlik in November 2020 as president herverkies te word. Die hele proses teen hom het meer verkiesingsvrywilligers en kontantdonasies na sy kant toe laat stroom. Sy aanvaardingspersentasie in meningsopnames het ook begin toeneem.

Al is hy nou die eerste president wat te midde van die ampsaanklagtes van die HvV vir herverkiesing gaan staan, sal hy deurentyd in sy verkiesingsveldtog die partydige stemmery daaroor as onwettig kan afmaak en die Senaat se vryspraak as bewys van sy onskuld in herinnering roep tot groot gejuig van diegene wat lojaal sy magsbasis vorm. Verder sal hy argumenteer dat die Demokrate en die hoofstroom-media nooit sy verkiesing in 2016 aanvaar het nie en gevolglik gepoog het om daardie besluit van die kiesers op allerlei wyses ongedaan te probeer maak. Word hy wel in November 2020 herverkies, sal die stommititeit om hom van sy amp te probeer onthef een van die groot redes vir sy oorwinning wees. Wat die slag vir die Demokrate veel erger sal maak, is wanneer die HvV en die Senaat in die toekoms deur die Republikeine beheer word en die president terselfdertyd 'n Demokraat is. Dan sal so 'n president met die wete moet saamleef dat swak en ongefundeerde ampsaanklagtes maklik teen hom of haar ingebring kan word. Strassel som dit verder korrek op:

When a party spends three years baselessly accusing a president of everything from being a Russian mole to obstructing justice, from profiting off the presidency to abusing security clearances and cheating on his taxes, that party loses the credibility to say: Really, this time, we mean it. Democrats didn't lose the war for hearts and minds on Wednesday. They lost it three years ago.⁸⁴

Kiesers het oor die algemeen gevoel dat die hele proses nie so belangrik in die groter geheel was as wat die VSA werklik in die gejuig staan nie.

For something allegedly momentous, Americans sure seem bored by impeachment.⁸⁵

Hulle was deeglik bewus daarvan dat daar 'n wêreldse verskil bestaan tussen ondersteuning om ampsaanklagtes te ondersoek enersyds en om 'n president uit sy amp te verwyder andersyds.

Impeachment was designed to be a last solemn resort, not another partisan tool. Settling for today's doomed indictment ushers in tomorrow's. Impeachment's deterrent effect will erode, because it will be seen as a political gesture. The barrier to removal will rise because breaking with your party will be harder. Oversight will be weaker; the presidency more imperial.⁸⁶

Kiesers wat vir president Trump gestem het en steeds ondersteun, is per slot van sake almal Amerikaanse burgers. Daar is genoegsame rede waarom die grondwet dit so moeilik maak om 'n president uit sy amp te verwyder. Die grondwetskrywers het hoë vereistes daarvoor

⁸⁴ Strassel (2019).

⁸⁵ Geraghty (2019).

⁸⁶ The Economist (2019).

gestel juis om te verseker dat eng partydige meerderhede nie die mag wegneem van iemand wie se mag uit 'n verkiesing voortvloei nie. Dit beteken dus dat van die president se ondersteuners oortuig moes word om hul rug op hom te draai. Om dit te kon vermag, is vereis dat hulle sienings en menings met deernis hanteer word. Diegene in die anti-Trump-groepeerings was nie bereid om dit te doen nie, wel om halsoorkop hul meerderheid in een deel van die Kongres aan te wend sodat hul halfgebakte ampsaanklagtes spoedeisend geformuleer en deurgevoer kon word.⁸⁷

Die stemmery in die HvV sou dalk 'n morele oorwinning vir die Demokrate kon gewees het, maar die politieke geveg wat dit ontketen het, sal nog lank, ten minste tot en met die verkiesing in November 2020, voortduur. Die wese van daardie oorwinning was dus nie om die president uit sy amp verwyder te kry nie omdat almal vooraf geweet het dit kan en sal nie gebeur nie. Dit het eerder gegaan om president Trump persoonlik en polities af te kraak en te verketter. So kan die Demokrate ewigdurend 'n beskuldiging om sy nek hang dat die HvV hom aangekla het en hy in 'n skynverhoor deur die Senaat vrygespreek is.

Dat president Trump onbesonne dinge aanvang, aanvegbare stellings maak en soms swak oordeel aan die dag lê, is nie te betwyfel nie, maar speaker Pelosi en haar kohorte het nog nooit die morele geloofwaardigheid of politieke stamina gehad om 'n oortuigende saak teen die president te voer nie. Die Demokrate sou veel eerder geloofwaardigheid oor sy swakhede verseker het as hulle dit by die stembus uitgebuit het eerder as om 'n apokaliptiese drama aan te bied wat moeilik verkoopbaar was in 'n tyd toe sy gewildheid allesbehalwe aan die kwyn was.⁸⁸

Kort na die verhoor in die Senaat het die Covid-19 virus sy tol in baie lande begin eis. Die VSA was traag om ten volle ag op die felheid daarvan te slaan. President Trump en senior Republikeinse leiers het egter aangedui dat die verhoor die regering se aandag van die groeiende krisis afgetrek het en verhoed het dat voldoende voorbereidings getref is om die land se mense te beskerm. Soos wat die pandemie versprei het, het die president onder meer en meer kritiek begin deurloop. Ses maande na die gebeure in die HvV en die Senaat is die gevolge van die virus en die swak hantering om dit te bekamp, steeds die spil waarom aanvalle op die president draai. Gevolglik is die politieke aanvalshoeke in die komende presidensverkiezing nie meer die gebeure in die Kongres nie, maar meer bepalend die onvermoë van die president om die gesondheidskrisis behoorlik en effektief te bestuur.

BIBLIOGRAFIE

BOEKE EN ARTIKELS

- Bender, Michael. 2020. White House Calls Impeachment Charges 'Frivolous' and 'Dangerous' in Legal Brief". *The Wall Street Journal*, 20 Januarie 2020.
- Binder, Sarah; Goldgeier, James; Saunders, Elizabeth. 2020. The Imperial Presidency Is Alive and Well – Don't Mistake Impeachment for a Congressional Effort to Claw Back Power. *Foreign Affairs*, 21 Januarie 2020.
- Bowman, Frank. 2019. *High Crimes and Misdemeanors: A History of Impeachment for the Age of Trump*. Cambridge University Press.
- DeBonis, Mike. 2020. 'A permanent asterisk': Acquittal at hand, Democrats sow doubt about Trump trial. *The Washington Post*, 1 Februarie 2020.
- DeBonis, Mike & Bade, Rachael. 2019. 'I'm not for impeachment' without bipartisan support, Pelosi says, roiling fellow Democrats. *The Washington Post*, 12 Maart 2019.

⁸⁷ Olsen (2020).

⁸⁸ Williamson (2020).

- Bycoffe, Aaron; Koeze, Ella; Rakich, Nathaniel. 2019. Do Americans Support Impeaching Trump? *FiveThirtyEight*, 17 Desember 2019.
- Dershowitz, Alan. 2019. Two House articles of impeach fail to meet constitutional standard. *The Hill*, 10 Desember 2019.
- Dershowitz, Alan. 2020. Argument Transcript: Trump Impeachment Trial. 27 Januarie 2020. (www.rev.com/blog/transcripts).
- Editorial 2019. President Trump's fate: The case for censure over impeachment. *The Chicago Tribune*, 25 November 2019.
- Editorial 2020. James Madison 1, Nancy Pelosi 0. *The Wall Street Journal*, 5 Februarie 2020.
- Feldman, Noah. 2019. <https://d3i6fh83elv35t.cloudfront.net/static/2019/12/Feldman-Testimony.pdf>. [4 Desember 2019].
- Freeman, James. 2020. Did Pelosi and Schumer Learn Anything from Impeachment? *The Wall Street Journal*, 11 Maart 2020.
- Galli, Mark. 2019. Trump Should Be Removed from Office. *Christianity Today*, 19 September 2019.
- Geraghty, Jim. 2019. Impeachment Is a Drag. *National Review*, 3 Desember 2019.
- Gerhardt, Michael 2019. <https://docs.house.gov/meetings/JU/JU00/20191204/110281/HHRG-116-JU00-Wstate-GerhardtP-20191204.pdf>. [4 Desember 2019].
- Gingrich, Newt. 2020. Pelosi's Petty Nastiness and the Fall of the Democratic Party. *Gingrich360*, 5 Februarie 2020.
- Hains, Tim. 2020. We Are Living In What Can Aptly Be Described As The Age Of Impeachment, "How Did We Get Here?" *Real Clear Politics*, 27 Januarie 2020.
- Haltiwanger, John. 2019. Trump's behavior with Ukraine 'stupid' and unprecedented. *Business Insider*, 28 September 2019.
- Hamilton, Alexander; Madison, James & Jay, John. 2014. *The Federalist Papers* (Mentor Series). Dover Publications, USA.
- Hanson, Victor 2019. Impeachment Fallout. *National Review*, 31 Desember 2019.
- Harsanyi, David. 2020. Why Impeachment Failed. *The Daily Signal*, 7 Februarie 2020.
- Heim, Joe. 2019. Nancy Pelosi on Impeaching Trump: 'He's Just Not Worth It'. *The Washington Post Magazine*, 11 Maart 2019.
- Herring, George. 2008. *From Colony to Superpower: U.S. Foreign Relations since 1776*. Oxford University Press.
- Hewitt, Hugh. 2020. Memories of this impeachment charade will fade quickly. *The Washington Post*, 1 Februarie 2020.
- Historians' Statement on the Impeachment of president Trump. 2019. <https://medium.com/@historiansonimpeachment/historians-statement-on-the-impeachment-of-president-trump-6e4ed2277b16>. [17 Desember 2019].
- Kamarck, Elaine. 2019. All roads lead to Putin: This week in impeachment. *Brookings Institution*, 18 Oktober 2019. <https://www.brookings.edu/blog/fixgov/2019/10/18/all-roads-lead-to-putin-this-week-in-impeachment>.
- Karlan, Pamela. 2019. <https://d3i6fh83elv35t.cloudfront.net/static/2019/12/Karlan-Testimony.pdf>. [4 Desember 2019].
- Kim, Seung; Demirjian, Karoum. 2020. White House calls for Trump acquittal in 'rigged' impeachment as Senate prepares for swift trial. *The Washington Post*, 21 Januarie 2020.
- Kruzel, John. 2020. How impeachment differs from court trials. *The Hill*, 14 Januarie 2020.
- Legal Scholars' Statement 2019. <https://medium.com/@legalscholarsonimpeachment/letter-to-congress-from-legal-scholars-6c18b5b6d116>. [6 Desember 2019].
- Liptak, Adam. 2020. Trump's Impeachment Trial a Perilous Duty for Chief Justice. *The New York Times*, 14 Januarie 2020.
- McCarthy, Andrew. 2019. The Articles of Impeachment Are Very Weak. *National Review*, 11 Desember 2019.
- MacKinnon, Amy. 2019. Believe It or Not, Impeachment Is About to Get Even More Partisan. *Foreign Policy*, 4 Desember 2019.
- Marcus, Ruth. 2020. When the impeachment trial ends, the Senate's reputation will be hopelessly in tatters. *The Washington Post*, 1 Februarie 2020.

- Mondschein, Ken. 2017. *The U.S. Constitution and Other Writings*. Canterbury Classics, San Diego.
- Morrison, Samuel; Commager, Henry; Leuchtenburg, William. 1977. *A Concise History of the American Republic*. Oxford University Press.
- Murdock, Jeff. 2019. GOP witness Turley urges Democrats to slow down impeachment push. *The Washington Times*, 4 Desember 2019.
- Neidig, Harper. 2020. House asks full appeals court to rehear McGahn case. *The Hill*, 6 Maart 2020.
- Noonan, Peggy. 2020. Impeachment Moves Forward to Nowhere. *The Patriot Post*, 18 Januarie 2020.
- Olsen, Henry. 2020. Mitch McConnell has it right on impeachment". *The Washington Post*, 8 Januarie 2020.
- Phillips, Amber. 2020a. For Trump's Republican defenders, is there such thing as too much presidential power? *The Washington Post*, 10 Januarie 2020.
- Phillips, Amber 2020b. About that oath of 'impartiality' senators just took. *The Washington Post*, 16 Januarie 2020.
- Ray, Robert. 2019. You can't impeach if there is no crime. *Time*, 18 November 2019.
- SCOTUSBlog 2020. The role of the chief justice in an impeachment trial, 10 Januarie 2020.
- Setzer, Elliot. 2020. D.C. Circuit Panel Rules Against House in McGahn Case. *LAWFARE*, 31 Augustus 2020.
- Strassel, Kimberley. 2019. Impeachment as Usual Democrats have managed to turn a grave process into a dully partisan one. *The Wall Street Journal*, 14 November 2019.
- The Economist* 2019. Trump, impeachment and American democracy. 12 Desember 2019.
- Turley, Jonathan. 2019. "The Impeachment Inquiry Into president Donald J. Trump: The Constitutional Basis For Presidential Impeachment". Written Statement presented to the House of Representatives Committee on the Judiciary. 4 Desember 2019
- Turley, Jonathan. 2020a. Democratic impeachment case collapses under weight of time. *The Hill*, 4 Januarie 2020.
- Turley, Jonathan 2020b. How the House destroyed its own case for the Trump impeachment. *The Hill*, 11 Januarie 2020.
- Turley, Jonathan 2020c. How the House lost the witness battle along with impeachment. *The Hill*, 1 Februarie 2020.
- Turley, Jonathan. 2020d. Congress hits rock bottom in losing to the president in subpoena ruling. *The Hill*, 29 Februarie 2020.
- Von Spakovsky, Hans. 2020. How history will view Trump's impeachment. *The Daily Signal*, 7 Februarie 2020.
- Williamson, Kevin. 2020. What Was It For? *National Review*, 12 Januarie 2020.
- 17 former Watergate special prosecutors, 2019. We investigated the Watergate scandal. We believe Trump should be impeached. *The Washington Post*, 10 Oktober 2019.

DOKUMENTE VAN DIE DEPARTEMENT VAN JUSTISIE

- History of Refusals by Executive Branch Officials to Provide Information Demanded by Congress, 6 Opinion. Office of Legal Counsel, 1982.
- Testimonial Immunity Before Congress of the Former Counsel to the President, 43 Opinion. Office of Legal Counsel. 20 Mei 2019.

DOKUMENTE VAN DIE HUIS VAN VERTEENWOORDIGERS

- Report of the House Permanent Select Committee on Intelligence, Pursuant to H. Res. 660 in Consultation with the House Committee on Oversight and Reform and the House Committee on Foreign Affairs, Desember 2019.
- Report of the Majority Staff of the House Committee on the Judiciary. Constitutional Grounds for Presidential Impeachment, Desember 2019.
- Resolution on Impeachment adopted by the Judiciary Committee of the House of Representatives. (H. Res 755, 11th Congress), 13 Desember 2019.

DOKUMENTE VAN DIE SENAAT

Trial Memorandum of the House of Representatives. 20 Januarie 2020.

Trial Memorandum of President Donald J. Trump. 20 Januarie 2020.

DOKUMENTE VAN DIE WITHUIS

Letter of Counsel to the President addressed to the Chairman of the Committee on the Judiciary, 1 Desember 2019.

Letter of President Trump addressed to speaker Pelosi, 17 Desember 2019.

HOFUITSPRAAK

Committee on the Judiciary of the United States House of Representatives v. Donald F. McGahn. U.S. Court of Appeals for the District of Columbia Circuit, No. 19-5331, 28 Februarie 2020.

VERDERE LEESSTOF

Banner, James 2019. Misconduct: From George Washington to Today. *The New Press*, New York. 2019.

Berman, Russell. 2019. Impeachment's Inevitability Problem. *The Atlantic*, 13 Desember 2019.

Black, Charles; Bobbitt, Philip. 2018. *Impeachment: A Handbook*, New Edition Yale University Press.

Bowman, Frank. 2019. Foreign Policy Has Always Been at the Heart of Impeachment – High Crimes From the Middle Ages to the Age of Trump. *Foreign Affairs*, 25 November 2019.

Boyer, Dave. 2020. Star witness? Schumer, other Senate Dems blasted John Bolton as 'untruthful' in 2005. *The Washington Times*, 29 Januarie 2020.

Brown, Lowell. 2010. *High Crimes and Misdemeanors in Presidential Impeachment* Palgrave Macmillan, New York.

Congressional Research Service 2019. Impeachment and the Constitution. R46013, 20 November 2019. <https://crsreports.congress.gov>

Editorial 2020. Lamar Alexander's Finest Hour. *The Wall Street Journal*, 2 Februarie 2020.

Editorial 2019. Pelosi Has Second Thought. *The Wall Street Journal*, 19 Desember 2019.

Editorial 2020. Pelosi's Impeachment Offenses. *The Wall Street Journal*, 15 Januarie 2020.

Editorial 2020. The John Bolton Report. *The Wall Street Journal*, 27 Januarie 2020.

Geraghty, Jim. 2019. Impeachment Won't Help Win Back Votes for Democrats. *National Review*, 26 November 2019.

Gingrich, Newt. 2020. The Democratic House, Not President Trump, Will be Permanently Scarred by Impeachment. *Gingrich360*, 17 Januarie 2020.

Katyal, Neal; Koppelman, Sam. 2019. *Impeach: The Case Against Donald Trump*. Houghton Mifflin Harcourt. New York, 2019.

Kim, Seung. 2020. In impeachment brief, White House to urge swift Senate acquittal of Trump. *The Washington Post*, 20 Januarie 2020.

Kinkopf, Neil. 2000. The Scope of 'High Crimes and Misdemeanors' after the Impeachment of President Clinton. *Law and Contemporary Problems*, (63:201-221).

Kinkopf, Neil; Whittington, Keith. 2019. Article II, Section 4. *National Constitution Center*. 13 November 2019.

Lane, Charles. 2020. Don't tell the partisans, but so far impeachment's political fallout is negligible. *The Washington Post*, 21 Januarie 2020.

Lillis, Mike. 2020. House Democrats may call new impeachment witnesses if Senate doesn't. *The Hill*, 19 Januarie 2020.

Lynch, Colum. 2019. World Leaders Stood Behind Bill Clinton When He Was Impeached. Not So Trump. *Foreign Policy*, 11 Desember 2019.

Mackinnon, Amy; Gramer, Robbie. 2019. In Historic Vote, House Impeaches Trump Over Ukraine Scandal. *Foreign Policy*, 18 Desember 2019.

McCarthy, Andrew. 2019. The Impeachment Eye Test. *National Review*. 7 Desember 2019.

McCarthy, Andrew. 2020. The Hole in the Impeachment Case. *National Review*, 18 Januarie 2020.

Meacham, Jon; Naftali, Timothy; Baker, Peter; Engel, Jeffrey (2018) *Impeachment: An American History*. Modern Library New York.

Sunstein, Cass. 2017. *Impeachment: A Citizen's Guide*. Penguin Books, USA.

- Thiessen, Marc. 2019. Pelosi may have signed a political death warrant for moderate Democrats in Trump districts". *The Washington Post*, 6 Desember 2019.
- Thiessen, Marc. 2020a. Nancy Pelosi has no leverage. The sound you hear is Mitch McConnell's laughter. *The Washington Post*, 2 Januarie 2020.
- Thiessen, Marc. 2020b. A Bolton subpoena fight could tie up the Senate for months. That's exactly what Democrats want. *The Washington Post*, 28 Januarie 2020.
- Turley, Jonathan. 2019. Watergate line speaks volumes about weak impeachment case. *The Hill*, 30 November 2019.
- Tribe, Laurence; Matz, Joshua. 2019. *To End a Presidency: The Power of Impeachment*. Basic Books, New York.
- Turow, Scott. 2019. Could Chief Justice Roberts be the Democrats' Impeachment Savior? *Vanity Fair*, 23 Desember 2019.
- Werner, Erica; Demirjian, Karoun; Viebeck, Elise. 2020. Trump legal team advances blanket defense against impeachment. *The Washington Post*, 30 Januarie 2020.